

żeli przenoszą się do któregośkolwiek innego, z wymienionych trzech miast, nie zmieniając charakteru pobytu.

§ 2. Zezwoleń na zameldowanie w m. st. Warszawie oraz miastach Łodzi, Krakowie i Poznaniu na pobyt stały (zamieszkanie) i na pobyt czasowy ponad 2 miesiące (pobyt okresowy), jak również na zatrudnienie w tych miastach osób zameldowanych w nich na pobyt czasowy, udzielają organy do spraw wewnętrznych prezydentów dzielnicowych rad narodowych wyznaczone przez prezydium właściwej miejskiej rady narodowej.

§ 3. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30. marca 1961 r. w sprawie zmiany właściwości do udzielania zezwoleń na zameldowanie i pobyt na terenie m. st. Warszawy oraz miast: Łodzi, Krakowa i Poznania (Dz. U. Nr 20, poz. 101),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia

1956 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie miast Łodzi, Krakowa, Poznania, Gdańska, Gdyni i Sopotu (Dz. U. z 1956 r. Nr 33, poz. 153 oraz z 1962 r. Nr 43, poz. 202) — w sprawach uregulowanych niniejszym rozporządzeniem.

2. Pozostaje w mocy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1955 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie dzielnicy Nowa Huta w Krakowie (Dz. U. Nr 45, poz. 300).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz prezydentom zainteresowanych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

232

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 sierpnia 1966 r.

w sprawie włączenia myksomatozy królików do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i zwalczania tej choroby.

Na podstawie art. 29 lit. a) i art. 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) włącza się myksomatozę królików.

Rozdział 2.

Postępowanie w razie zauważenia objawów nasuwających podejrzenie o myksomatozę królików.

§ 2. Osoby, w których władaniu znajdują się króliki podejrzane o myksomatozę, równocześnie ze zgłoszeniem (§ 1) powinny:

- 1) króliki chore i podejrzane o chorobę odosobnić od innych królików,
- 2) wszystkie króliki trzymać w zamknięciu i nie wypuszczać oraz nie wносить ich poza obręb zagrody,
- 3) dopilnować, aby do pomieszczeń z królikami nie miały dostępu osoby postronne, z wyjątkiem pracowników służby weterynaryjnej oraz organów administracji państwowej i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń,
- 4) króliki padłe lub zabite przechowywać w miejscu odosobnionym i zabezpieczonym przed dostępem zwierząt domowych i gryzoni do czasu zbadania przez lekarza weterynarii.

§ 3. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej, otrzymawszy zgłoszenie lub powziąwszy w inny sposób wiadomość o myksomatozie królików lub jej podejrzeniu, powinien natychmiast zbadać przez powiatowego lekarza weterynarii stan rzeczy na miejscu w celu ustalenia:

- 1) kiedy i jakie zauważono pierwsze objawy choroby,
- 2) czy w czasie ostatnich dwóch tygodni nie wprowadzono z zewnątrz do zagrody nowych królików, a jeżeli tak, to jakie i skąd,
- 3) czy króliki chore lub podejrzane stykały się w czasie

ostatnich dwóch tygodni z innymi królikami spoza zagrody,

- 4) czy w czasie ostatnich dwóch tygodni były wynoszone lub wywożone z zagrody króliki żywe, padłe lub zabite bądź produkty z tych królików (skórki, wełna) lub przedmioty, z którymi się króliki stykały (klatki, karma, ściółka itp.), a jeżeli tak, to dokąd,
- 5) czy w zagrodzie znajdują się wełna bądź skórki królicze świeże lub w stanie suszonym albo mięso z królików w stanie zasolonym (peklowanym).

§ 4. Powiatowy lekarz weterynarii powinien zbadać wszystkie króliki znajdujące się w zagrodzie, jak również w innych miejscach, gdzie znajdują się króliki, które według wyników dochodzeń należy uznać za podejrzaną o myksomatozę. Jeśli zwierzęta takie znajdują się na obszarze innego powiatu, powiatowy lekarz weterynarii powinien natychmiast zawiadomić o tym powiatowego lekarza weterynarii tego powiatu w celu zbadania podejrzanych zagród i wydania odpowiednich zarządzeń.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia podejrzenia myksomatozy powiatowy lekarz weterynarii prześle w całości 1 do 2 sztuk padłych lub zabitych królików — do właściwego zakładu higieny weterynaryjnej.

2. Powiatowy lekarz weterynarii podda obserwacji zagrodę, w której stwierdził podejrzenie myksomatozy.

§ 6. 1. W razie stwierdzenia w zagrodzie podejrzenia myksomatozy właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej zarządzi:

- 1) trzymanie wszystkich królików w zamknięciu i niewypuszczanie ich oraz niewynoszenie poza obręb zagrody,
- 2) niedopuszczanie do pomieszczeń z królikami osób postronnych z wyjątkiem pracowników służby weterynaryjnej, organów administracji państwowej i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń,
- 3) umieszczenie przy wejściu do pomieszczeń zajmowanych przez króliki środków do odkażania rąk i obuwia,
- 4) trzymanie na uwięzi psów i pod zamknięciem kotów, drobiu i gołębi,
- 5) niewprowadzanie do zagrody innych królików,
- 6) nieszkodliwe usunięcie przez spalanie lub zakopanie królików padłych, które nie są niezbędne do celów rozpoznawczych (§ 5 ust. 1),
- 7) niewynoszenie poza zagrodę królików zabitych, mięsa, skórek i wełny z tych królików, jak również przedmiotów, z którymi króliki się stykały.

2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, obowiązują do czasu stwierdzenia myksomatozy lub ustalenia, że podejrzenie jej było nieuzasadnione.

Rozdział 3.

Postępowanie w razie stwierdzenia myksomatozy królików.

§ 7. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii myksomatozy na podstawie wywiadu, objawów klinicznych, zmian anatomo-patologicznych i przebiegu epizootii, a w wypadkach wymienionych w § 5 ust. 1 również na podstawie wyniku badań laboratoryjnych, powinien uznać zagrodę za zapowietrzoną.

§ 8. W zagrodzie uznanej za zapowietrzoną należy:

- 1) zarządzić środki określone w § 6 ust. 1, a jeżeli w zagrodzie tej stwierdzono już uprzednio podejrzenie myksomatozy — utrzymać te środki,
- 2) zarządzić umieszczenie przy wejściu do zagrody zapowietrzonej tablic ostrzegawczych z wyraźnym i trwałym napisem „Myksomatoza królików. Wstęp wzbroniony”,
- 3) zarządzić zabicie na terenie zagrody, a w uzasadnionych wypadkach poza zagrodą, królików chorych, podejrzanych o chorobę i podejrzanych o zarażenie się,
- 4) zarządzić nieszkodliwe usunięcie części zakażonej karmy przez spalenie, zakopanie lub przeznaczenie jej na karmę dla zwierząt niewrażliwych na myksomatozę,
- 5) zarządzić nieszkodliwe usunięcie mięsa, skórek, wełny i innych produktów pochodzących z królików chorych i podejrzanych o chorobę oraz królików podejrzanych o zarażenie się, z zastrzeżeniem przepisów § 9 i § 10 ust. 1.

§ 9. 1. Zdatne do spożycia tuszki mięsa z królików zabitych podejrzanych o zarażenie się mogą być na podstawie zezwolenia właściwego do spraw weterynarii organu prezydium powiatowej rady narodowej:

- 1) wykorzystane przez właściciela w obrębie zagrody lub wprowadzone do obrotu po uprzednim półgodzinnym przetworzeniu pod nadzorem pracownika służby weterynaryjnej,
- 2) dopuszczone do niezwłocznego spożycia w zakładach zbiorowego żywienia,
- 3) przeznaczone do przetworstwa konserwowego lub na wyroby gotowane.

2. Skórki z królików podejrzanych o zarażenie się mogą być dopuszczone do obrotu po wysuszeniu lub zasoleniu. Wełna z królików może być dopuszczona do obrotu po wysuszeniu.

§ 10. 1. Zezwolenie określone w § 9 ust. 1 może być wydane pod warunkiem, że zostaną zachowane odpowiednie środki ostrożności przy przewozie i uboju oraz jeżeli przewóz mięsa, skórek i wełny będzie się odbywał w szczelnych opakowaniach po uprzednim sprawdzeniu sposobu załadunku przez pracownika służby weterynaryjnej. Środki transportu i opakowania podlegają oczyszczeniu i odkażeniu po dokonaniu przewozu.

2. O udzieleniu zezwolenia na postępowanie określone w § 9 ust. 1 pkt 2 i 3 należy zawiadomić właściwy zakład zbiorowego żywienia lub przetwórnę, a jeżeli zakład ten lub przetwórnia znajdują się na terenie innego powiatu — także właściwego powiatowego lekarza weterynarii, w celu dopilnowania, aby zachowane były odpowiednie środki ostrożności.

§ 11. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej ustanowi dookoła zagrody zapowietrzonej okręg zagrożony obejmujący całą miejscowość (wieś, osiedle, miasto), w której znajduje się zagroda zapowietrzona, lub część tej miejscowości, a w uzasadnionych wypadkach — także sąsiednie miejscowości.

2. W okręgu zagrożonym prezydium powiatowej rady narodowej:

- 1) zarządzi umieszczenie na granicy okręgu przy drogach w widocznym miejscu tablic ostrzegawczych z wyraźnym i trwałym napisem „Myksomatoza królików. Okręg zagrożony. Wyprowadzanie i wprowadzanie królików wzbronione.”;
- 2) wyda zakaz obrotu królikami żywymi i bitymi, jak również skórkami i wełną z królików oraz zabroni urządzania wystaw i pokazów królików
- 3) zarządzi trzymanie w zamknięciu wszystkich królików,
- 4) zarządzi dwukrotne zbadanie wszystkich królików w celu wykrycia nie ujawnionych ognisk myksomatozy.

3. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej może zezwolić na wywóz z okręgu zagrożonego królików żywych, bitych, skórek i wełny z królików pod określonymi warunkami.

§ 12. Podczas trwania myksomatozy królików, a ponadto bezpośrednio przed uznaniem ognisk myksomatozy za wygasłe, pomieszczenia, w których przebywały króliki, jak również wszystkie przedmioty, z którymi stykały się króliki chore i podejrzane, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu stosownie do zarządzenia powiatowego lekarza weterynarii.

§ 13. W razie niebezpiecznego rozszerzenia się zarazy prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zarządzić szczepienia ochronne przeciw myksomatozie wszystkich królików znajdujących się na terenie powiatów, w których stwierdzona została zaraza, jak również na terenie powiatów sąsiednich.

Rozdział 4.

Odszkodowanie.

§ 14. Za króliki zabite z powodu myksomatozy w trybie § 8 pkt 3 należy się odszkodowanie stosownie do art. 80 lit. a) i art. 83 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Rozdział 5.

Uchylenie zarządzeń w zagrodzie zapowietrzonej i okręgu zagrożonym.

§ 15. 1. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej powinien uznać zarazę w zagrodzie za wygasłą i wydane zarządzenia uchylić w 15 dni po padnięciu lub zabicie ostatniego królika w tej zagrodzie, jeżeli przeprowadzono oczyszczenie i odkażenie, a należyte wykonanie tych czynności zostało stwierdzone przez powiatowego lekarza weterynarii.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej uchyli zarządzenia wydane dla okręgu zagrożonego po uznaniu w zapowietrzonej zagrodzie zarazy za wygasłą, jeżeli w okręgu nie stwierdzono nowych ognisk myksomatozy.

Rozdział 6.

Przepisy końcowe.

§ 16. Przepisy rozporządzenia dotyczące:

- 1) prezydium wojewódzkiej rady narodowej — stosuje się również do prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa,
- 2) prezydium powiatowej rady narodowej — stosuje się również do prezydium rady narodowej miasta stanowiącego powiat oraz do prezydium dzielnicowej rady narodowej miasta wyłączonego z województwa,
- 3) powiatu — stosuje się również do miasta stanowiącego powiat oraz dzielnicy w mieście wyłączonym z województwa.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *St. Gucwa*